

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Községeknek és néptanítóknak egész évre 4 frt.

Bérmentlen levelek csak ismert kezekből fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

A nyílt-térben minden garmond sor díja 20 kr.

ZEMPLEN.

Hetilap, főtekintettel e megye szellemi és anyagi érdekeire.

Hirdetési díj:

Minden egyes szó után
100 szög 2 kr.
Azonfelül 50 „ 1 1/2 „
„ 50 „ 1 „

Kiemelt, diszkrét s körzettel ellátott hirdetésekért térmenték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.

Hirdetések a „Zemplén” nyomdájában vétetnek föl, s vidékről is oda intézendők.

Népszerű közlemény.

A fülbántalmak következményeiről, s befolyásáról, a beteg foglalkozására s szellemi fejlődésére.

Még nagyobb tévedésre szolgáltatnak okot a hallási tehetség megállapításánál az oly esetek, midőn a gyermekek kisebb korukban csak egyik fülükre lesznek szenvedők; mert ha sikerrel végződnék is azok, legtöbb esetben nem veszik észre azt a szülők. A gyermekek ugyanis bizonyos korig nem képesek a között különbséget tenni, hogy vajon jobb vagy baloldali hallszervükkel hallják-e a közeli hangzó zajt vagy beszédet s ezáltal szüleiket is azon hiedelemben tartják, hogy hallási képességük a bántalmazott fülben sem csökkent. Pedig gyakran nagy csalódásban élnek, melyből csak néhány év lefolyta után ábrándulhatnak ki, midőn gyermekük már határozottan képes a hangforrás irányát s helyét megkülönböztetni, s azáltal teszi mintegy öntudatlanul észlehetővé hallási képességének hiányát az egyik oldalon, hogy az annak irányából eredő hangok észlelése céljából, egészséges hallszervét fordítja mindig a hangforrás vagy beszélő egyén felé. Azonban az ily egyoldalú nehézségnek, siketségnek még más irányban is vannak veszélyes következményei, kivált ha az bizonyos általános alkati vagy fertőzési kór befolyása alatt állott elő, amennyiben a tapasztalat számtalan esetben azt igazolja be, miszerint ily fülbajban szenvedő egyéneknél nem ritkán a másik fül is a bántalom körébe szokott vonatni.

A fentebb említett káros befolyásokon kívül van még egy nagyon fontos körülmény, mely a fülbántalmak elhanyagolása miatt gyakran komoly következmények áldozataivá tévén a fülbeteget, elhallgatnom nem lehet. Már fentebb ugyanis említettem, volt, miszerint a fülbetegek gyakran a görvélly vagy bujakór egyik részét szokták képdzni, s hogy még számosabb esettel találkozunk a fülgógyászat terén, amelyek ismét az orr, torok, gége-

és tüdő hasonló természetű bántalmaival szoktak föllépni, enyhülni vagy súlyosbodni.

Ezen szövődményes fülbántalmak között nem egy fordul elő olyan, amely aránylag sokkal több kellemetlenséget s fájdalmat okoz a betegeknek, mint maga az alpbetegség vagy annak más szervekben jelentkező körtünetei.

Ha tehát ily fülbeteget e bajával nem sokat törődik, kétséget sem szenved, miszerint annak alapokai s más következményei iránt is közönyös marad; gyógykezelésben magát nem részesíteti; lappangó betegsége napról-napra súlyosodik, míg végre egy az előbbieknél kellemetlenebb tünet föl lép, mely inkább magára vonván figyelmét, segélyhez kényszeríti folyamodni, s ekkor kell orvosától ezen hanyag mulasztás következményeiről szomorú értesítést nyernie, melynek befolyása alatt betegsége csak nehezen vagy épen semmiképp sem javítható s gyógyítható fokúvá növekedett.

Ily s ezekhez hasonló káros sőt veszélyes befolyást lévén tehát képesek, gyakran a kezdetben még csekélynek látszó fülbántalmak következményei is, a beteg egészségi viszonyában, munkakörében, szellemi s testi fejlődésében létrehozni; nem lehet eléggé kárthatni s elítélni a könnyelmű elhanyagolást e bántalmak közül; de nem lehet más részről eléggé háladosat a szenvedő emberiség azon szak tudósok iránt sem, kik daczárva azon könnyelmű s alaptalan megvetésnek, melyben csak közel 2 évtizeddel ezelőtt a fülgógyászat speciális művelésének eszméjét a gyógyászok majdnem kivétel nélkül részesítették, — nem szüntek meg annak fejlesztésén fáradozni s elveit az általánosan uralkodott előítéletes balfogalmak helyett egészséges boncz, élet, kór- és gyógytani alapokra fektetve, a kiképzés azon magaslatára emelni, mely azt mai napság már az összes gyógytudomány bármely ágával egyrangúvá tette. A kezdeményezés dicsősége e téren az angol orvosokat, névszerint Toynbeet és Wildét illeti, kik nem csak uttörők gyanánt szerepeltek a fülgógyászat fejlesztésénél, hanem maradandó becsü boncz-, élet-, kór- és gyógytani adatokkal is gazdagították azt. Hála a gondviselésnek, hogy jelenleg

már bátran elmondhatjuk e tekintetben, miszerint a fülgógyászat gondozása oly számos jeles tehetség szakavatott kezei közé van letéve (minők német buvárok között Helmholz, Trölsch, Cremer, Schwarze, Gruber, Politzer stb. hazánkban Böke) kiknek szelleme napról-napra öregbiti s javítja fülgógyászati ismereteinket, s kik oly eszközöket találtak fel s hoztak forgalomba a gyógygyakorlat terén, melyek segélyével nemcsak a küllhalljárt képleteteit, a dobhártyát, hanem a mélyebben fekvő s ezelőtt megközelíthetetlennek tartott dobürt is átkutatathatjuk, betegségeiket, továbbá a hallási képesség csökkenésének fokát, okait pontosan megállapíthatjuk, sőt mi több a gyógycélznak megfelelő gyógyászt, alkalmas eszközök segélyével még a dobürbe is eljuttathatjuk.

A fülgógyászat jelenlegi viszonyok mellett tehát megbecsülhetlen szolgálatokat tehet a szenvedő emberiségnek s a társadalomnak, mert alig jöhet fülbántalom ideje korán kezelésünk alá, a melynek köveskezményeitől épen oly biztosan és alaposan ne volnánk képesek a lehetőség határai között a beteget megszabadítani, amely mérvben azt létrehozni, más szervek hasonló természetű s foku megbetegedéseivel létesíteni rendszerint sikerül.

Vége a fentebbiek után azt hiszem, miszerint a fülbetegekben szenvedők érdekében cselekszem. ha pár szóval említett teszek azon kóros hatányokról is, amelyeknek befolyása vezet leggyakrabban a fül megbetegedéséhez. Eltekintve azon általános kóralakoktól, melyek sok esetben fülbántalmakkal szoktak szövődni, (minők a hagymáz, himlő stb.) jelenleg csak az önállólag keletkező fülbántalmak okaira óhajtok szorítkozni. A légkör hőmértékének gyors változása s behatása kétségtelenül az, mely a hallszerv készleteinek áthűtése miatt, legtöbb megbetegedési esetet hoz létre. Áthűlésből ugyanis ideges fültájdmak, zsábák, — továbbá külső s belső fülhurut, végre egyszerű s genyedő küllhalljárt, dobhártya és dobürlob, fültályogok stb. könnyen keletkezhetnek. Tanácsos azért hallszervünket a hideg s léghuzam hatása ellenében lehetőleg óvni; de másrészt vigyáznunk kell, nehogy a tulságos óva-

TÁRCZA.

Szerelem áldozatai.

[Tíz arany pályadíjt nyert]

Beszély.

Irta: **Farkas Bertalan.**

III.

— Egy cseléd — szölt az öreg nő — levelet hozott a tekintetes asszonynak.

Ágota megütközve vette át a levelet.

— Különös — mondá halkan — az irás egészen ismeretlen.

Azután gyorsan felszakítá a pecsétet.

Sára asszony úgy tett, mintha a daloló karnáriban gyönyörködött volna, — melyet cukorral kinálgatott, — pedig félszemével urnője minden mozdulatát figyelemmel kísérte. Jól hallotta a gyenge „ah” kiáltást, jól látta mint pirul ki urnője arca, a levél olvása alatt; Lavateri módra olvasott annak arcvonásából. — E levélben titoknak kell lenni.

— Ki hozta e levelet? — Kérdezé Ágota — végig futva a sorokat.

— Egy idegen ember — volt rá a válasz.

— Legyen szives megmondani Sára asszony, hogy várokozzék néhány perczig. Annak idejében szólitani fogom kegyedet.

Sára asszony eltávozott.

Es ekkor Ágota elővette újra a levelet és újra átolvasta azt; azután ismét átolvasta s háromszor csókolta meg a sorok alatt e szót: Ödön.

A levél Tálnaytól jött s így hangzott:

„Imádott Ágotám!

Nem is sejtet, hogy alig pár mértföldnyi távolság választ el tőled. Közeledben vagyok angyalom. — Csak egy szavadba kerül, hogy annak keblére borulj, kinek nálad nélkül halál az élet, vagy pedig örökre megásd annak a kárhozat sirját. — Válaszod élet vagy halál... Ödön.”

— Mit tegyek most? kiáltott fel a nő. Elutasítsam őt, vagy alkalmat adjak neki a találkozásra. Ha elutasítom: örökre elvesztettem; ha elfogadom: a legnagyobb kellemetlenségbe sőt veszélybe dönthetem mind őt, mind magamat. Irtóztató helyzet! kiáltott fel kezeit tördelve.

Vége is a forró vágy: találkozni az ifjuval, győzött minden okoskodáson. Nem állhatott ellen; látnia kellett Tálnayt. Gyorsan tollat vett kezébe, s e sorokat írta:

A kert hátsó részében van egy pavillon. Este fél kilenczkor... Ágota.

Azután beszólitá Sára asszonyt s átadá annak a levelet. — Mily jó lett volna most, ha itt van az öreg Panna néni. Mennyire különbözött e két öreg nő egymástól.

Sára asszony míg a levelet kivitte, háromszor is elmondotta: „hüm! jó lesz a menyecskét szemmel tartani.

A halvány arcu hold éji körutját folytatta. A magas égen itt ott szakadozott báránnyelűk lebegtek, melyek gyakran eltakarták az ég királynéjának sápadt arcát. A bokrok közt egy-egy pár nélküli madárka még mindig hangoztatta siralmas nótáját. A zsákmányozó denevér balgán csapott le olykoron egy-egy fa kiálló sötét lombjára, azután nesztelenül surrant tovább. — A fák lombjaitól védett kerti pavillonban gyöngye susogás volt hallható;

két csókban fürdő ajak susogása volt az. Két szerető szív dobogott egymás mellett: a barna fiúé s a szöke hölgyé. Hevülten susogta az ifju:

— Angyali Ágotám!

Hevülten susogta a nő:

— Szeretett Ödönöm!

Es azután újra nem hallatszott semmi más, csak a szív dobogása, a csókok által előidézett nesz... Egymás karjaiban, egymás keblén függött, — egymás szemében volt elmélyvedve a két szerető szív... A végtelenségig tarthatott volna e boldogság, ha egy madárka az ablak közelében reá nem kezd bus dalát. Ágota fölrettent. Hosszas távolléte tán már feltűnést is okozott. Es most következett a bucsucsó.

— Isten veled!..

— Holnap ismét e helyen.

Pár perczmulva az ifju felpattant lovára, mely szélként röpíté a nyílt rónaságon keresztül. Ágota sietve hagyá el a pavillont; lábái a kert fűvén zajtalanul simultak át.

Egy bokor mögül kárörvendő női arc tűnt elő, s rögtön egy gunyos fojtott kacagás hallatszott.

Ez a nő, Sára asszony volt.

Az esti találkozás többször ismétlődött. Ágota s Tálnay epedve várták az estét, hogy legalább perczekre boldogok lehessenek. A vidékiek minden este láttak egy lovagot, kit fekete paripája prűskölve vitt a taplófalvi tanya felé.

Bálint urnak nem tűnt fel, hogy Ágota esténként egyedül kíván sétálgatni a kertben. Fialat még — gondolta magában — gyermek lelke szereti az ábrándozást. A jó ur átalotta ilyenkor kíséretét följárlani; hiszen egész nap vele van, láthatja, miért volna folytonosan mellette?

Ágota is nyugodtabban kezdé üzni veszélyes játékát, úgy vette észre, sőt teljesen hitte, hogy

ködés ismét a hallszerv elkényeztetését, elpuhítását eredményezze. E tekintetben kétségtelenül jó szolgálatot tesznek egészséges hallszervük megvédésére azok, kik a kellő óvatosság mellett hideg vizes mosakodásokhoz szoktatják magukat. Ha pedig a fentebb említett bajok csakugyan fellépnek, s a beteg fülében nagy fájdalmakat érez, megkísértheti fülét langyos vízzel (egy kis fecskendő segítségével) gyengéden kifecskendezni; aztán a fülkagylót puha ruhával, a halljárat kezdetét pedig (miután előbb a fejet az illető oldalra hajtotta s gyenge rázás által a fülben visszamaradt víz kiszivárgását előmozdította) gyapottal gondosan szárítsa meg, melynek megtörténte után a fájdalmak enyhítésére egy-két csepp langyosra melegített édes mandula olajat cseppenthet fülébe s gyapottal gyengén bedugva tarthatja azt. Hogy ily körülmények között a fej felé vértörődés okozható minden kedély felindulástól, felhevülésektől, — továbbá az izgató ételek és italok élvezetétől, valamint újabb meghűlésektől is lelkiismeresen vissza kell magát a betegnek tartania, a dolog természetéből önként folyik. — Ily mérvben baja enyhítésére beavatkozhat maga a beteg vagy környezetéből bárki minden káros befolyás nélkül; de óvakodjék a közelemben tudatlanságból gyakran ajánlgatott kuruzsoló szerekhez megdöglőtlanul nyulni, (minő pl. a fohagyoma behelyezése) mert azok által csak a súlyosbodás veszélyeinek teszi ki baját, hanem keressen idejekorán alapos orvosi segílyt.

Egy másik nagyon fonák szokása a közönségnek az, hogy a küllhalljában főlhalmozódott fülszir eltávolítását kötő-, hajtű, fülkanál s más hasonló tárgyakkal szokta megkísérteni, megsem gondolván, hogy ezen tárgyak zsúriása, horzsolása izgatólag hat a küllhalljára képleteire, s legkedvezőbb esetben is csak fokozza a fülszir mirigyek elválasztását, növeli a fülszir főlhalmozódását; sőt sokszor észrevétlenül a küllhalljára vagy dobhártya megsértését, eredményezi, mint ezt a tapasztalat nagyon sokszor csakugyan igazolja is. Továbbá gyermekek bizonyos előszeretettel szoktak testük hozzáférhetőbb nyílásaiba, különösen az orra és fülbe apró tárgyakat, pl. bab, borsó, kukorica szemét, cseresznye, alma magot, kavicsot, gyöngyöt s más hasonló dolgokat játszás közben bedugdosni, s legtöbb esetben ezen veszélyes eljárásnak ismétlésétől sem tartózkodnak vissza, kivált ha sikerült egyszer azokat onnét kifujni vagy kirázni. Sőt gyakran az is megtörténik gyermekeknek és felnőtteknek egyiránt, miszerint alvás közben légy vagy más apró rovarok csuszának be a küllhalljába, honnan a fülszir által oda tapasztatván, kinem szabadulhatnak és sok esetben nagy fájdalmakat okoznak a betegnek. Nem lehet eléggé óvni a szülőket vagy a betegek hozzátartozóit, miszerint óvakodjanak ezen tárgyak eltávolítása végett különböző eszközöket a fülbe bevezetni. Először is e célra alkalmas műszer kezeik között nincs, másodsor ha mélyebben fekszenek a fülbe jutott tárgyak, nem lévén képesek a küllhalljára látókörét szemeik előtt kellően megvilágítani, gyakran

férjének legkisebb tudomása sincs arról. S valóban nem esalatozott. Miként gondolhatta volna azt Bálint ur, hogy míg ő az újság olvasásában van elmélyedve, az alatt fiatal neje egy ifju karjai közt édeleg?

A nő hűtlenségét a férj szokta utoljára észrevenni.

Iszonyu vihar volt. — A szélvész földig hajtogató a fák koronáját. Vész-tjósló varjak kóvályogva keringtek a magasban. A halálmadár vészes sikoltása átsivított az orkán bömbölésén. A tornyosuló fekete föllegek koromsötétséget vontak a vidékre. Egy egy villám pillanatra világosságot árasztott — a mint cikázva hasítá át a levegőt, utána tompa dörgés hallatszott; szokatlan hang ősz végén. Az esti lovag paripája horkolva ágaskodott fel a dördülésre. A lovag vérg sarkantyuzta a nemesvérű állatot, mely a barátságatlan bánásmódra tajtékot turva száguldott előre...

A kerti pavillon ajtaján remegő nő tekintett ki. — Éleset villámolt... A nő reszkető kézzel zárta be az ajtót. Pár perc múlva gyöngye kopogtatás hallatszott. Az ajtó föltárult s belépett azon Ödön...

— Borzasztó idő van — szolt Sára asszony belépve a Bálint ur szobájába. De nini — folytatá meglepetést szimelve — a tekintetes asszony nincs sem itt, sem szobájában.

— Lehetetlen! kiáltott fel megütközve Bálint ur. Nekem azt mondta, hogy egyedül óhajt lenni. Bizonyosan a vihar a kertben érte, s a pavillonba szorult. Gyorsan segítségére kell sietni.

Sára asszony gunyosan kezdett nevetni.

— Soha se siesen a tekintetes ur — szolt meg-

csak beljebb tolják azokat, s így amellet, hogy a küllhalljára lágyrészeit hiába összesértegetik, a dobhártyát áttörhetik, — s hogy a fülképletekben e miatt föllépett beduzzadás megnehezíti a műértő előtt is az eltávolítást, nagy fájdalmakkal összekötött gyuladás veszélyeinek teszik ki hallszervüket. Az egyedüli eljárás, melyhez veszély nélkül folyamodhatunk ily esetekben abban állhat, hogyha van rendelkezésük alatt egy nagyobb fecskendő, kisértsek meg a fülbe langyos vizet belövelni, mely teljesen fájdalom nélküli s nagyobb izgatást létre nem hozó bánásmód mellett, a visszaverődött vizsugár legtöbb esetben magával kiragadja a fülbe csuszott tárgyakat. Ha ez nem sikerül, a mulasztás káros következményeit kikerülendő, lehető gyorsan alapos orvosi segílyhez tanácsos folyamodniok. A fejre vagy a fülkagylóra hatott nagyobb mérvű erőműi hatás, esetleg szintén veszélyes fülbántalmak kuforrásává válhatik. Így pl. a főtetőre alkalmazott ütéseknél a hallideg központjaira is áterjesztett nagyobb mérvű rázkódás, azoknak hűdését s azzal együtt sikettségét, — közvetlen a fülre gyakorolt behatás pedig (amint ez kézzel erközölt arczul csapás vagy más szélesebb tárggyal tett ütéseknél megtörténhet) a küllhalljában gyorsan megsűrített levegő, a dobhártyát könnyen szétrepesztheti, sőt a véle összefüggő hallcsontok izületi összeköttetését is meglazíthatja, s ebből folyólag külső és belső fülgyuladást hozhat létre. Hasonló erőszakos változásokat idézhet elő a fül közelében történt lövés vagy más erős hangok által előidézett rezgés, továbbá vízbe ugrásnál vagy esésnél a víz gyors behatolása a küllhalljába, valamint a heves köhögési rohamok alatt a fülkürtön keresztül a dobürben gyorsan megsűrített levegő hatása is, amint ez pl. számárhuruban szenvedő gyermekeknek csakugyan be is szokott következni.

Végre föl kell még említelem egy fontos tény, amelynek befolyása alatt gyakran számos ugyanazon viszonyok között élő egyén szokott nehéz hallásra szert tenni. Ezt oly foglalkozásban lévőknél észleljük különösen, kik a nap tulnyomó részét erős zörgéssel, nagy zajjal összekötött munkakörben töltik, tehát gyárak, malmok, vasúti vonatok személyzeténél. A hallszerv ugyanis épenugy, mint a látszerv a fény iránt, bizonyos fokig alkalmazkodási képességet tanusít a hang iránt. Azonban oly egyéneknek, kik nagy zaj között szoktak naponta foglalatkoskodni, gyakran elveszti a fül a finomabb s gyengébb hangok iránti fogékonyságot vagyis ily hangokkal szemben nehezhallókká teszi az illetőket. Hogy tehát ezen megszokottságból származó nehéz hallást némileg feltartóztatassák fejlődésében, igyekezzenek hallszervüket a munkán kívüli szabad időben, a gyengébb s finomabb hangok észlelésében is gyakorolni. De ha a nehéz hallás a fentebbi ok befolyása alatt rohamosabban fejlődött, s más tünetekkel pl. erős fülzúgással, fájdalmakkal is össze van az kötve, ne mulasszák el hallszervüket gondosan megvizsgáltatni, amennyiben ez esetben nagy valószínűséggel bir azon föltevés, miszerint a nehéz hallást az egyszerű megszokottság mellett a fülképleteiben lassan fej-

nyugtatólag — van ott a ki megvédi minden bajtól a tekintetes asszonykát.

Bálint ur csodálkozva nézett a vén nőre.

Sára asszony erre azzal felelt, hogy az öreg urat karjánál fogta s csendesen az ajtó felé vezetete. — Bálint ur hagyta magát vezetettetni.

— Ah Ödön, mi nem lehetünk soha egymásé. A játék, melyet folytatunk — veszélyes. Férjem előbb-utóbb nyomára jöhetne... és akkor örökre veszve vagyunk.

Az ifju csak forró csókkal volt képes felelni.

— Nem! nem! — kiáltott fel Ágota fájdalmasan — ez így tovább nem tarthat... Nekünk válunk kell. Tied ugy sem lehetek... Feledj el... Feledj el örökre!...

A nő kibontakozott az ifju karjai közül s ingadozó léptekkel indult az ajtó felé.

Tálnay reszketett s fojtott lélekzettel karolá át a hölgyet... A villám egy közeli fába csapott le... E pillanatban a dörgésen átható örült kacagás hallatszott. Az ifju karja aláhanyatlott. — A pavillon ajtaja, mint valami villanyütésre felpattant s a küszöbnél, mint Isten a paradicsom bejárásánál, megjelent Bálint ur. Ősz szakálláról nagy cseppekben hullott a víz. Ágota egy másodpercre eszméletét veszíté. Tálnay szemlesütve tántorodott a falhoz... az öreg férfiú villogó tekintetét nem volt képes kiállani. Az, a ki a vihartól, villámtól nem rettegett: le volt láncczolva két szem tekintetétől.

Az eső néhány percre megszünt.

Bálint ur karjánál fogta a föleszmélt hölgyet, s kivezette a pavillonból. — Ajkán egyetlen szó el nem lebbent.

A pavillon közelében egy éles sikoltás hal-

lódó kórfolyamat idézi elő vagy legalább súlyosbitja azt. Tanácsos tehát hallszervünket erősebb zaj, zörgés huzamosabb behatásától is lehetőleg óvni, melyen részben ily körülmények között, ha a foglalkozás egyáltalában megengedi, a fülbe helyezett gyapottal is enyhíthetünk. De különösen óvakodjunk kis gyermekeket hasonló körülmények befolyása alá helyezni, mert amellet, hogy hallképességüktől könnyen megfosztatnak, rendszerint ijedős, rettegős idegzetükké, sőt görcsös, nehezkóros rohamokra hajlandókká is válhatnak azok.

Dr. KÚN ZOLTAN,
a sárospataki főiskola orvosa.

Közegészségügyi jeientés április hórol.

A rendkívül változó időjárás viszonyok a lefolyt hóban a következők valának:

A légsúlymérő legmagasabban állott:

Nagymihályban 10-én délután 760;

legalantabban:

Nagymihályban 24-én délután 720.

A hőmérő legmagasabb volt:

Nagymihályban 11-én délután + 22.3.C;

legalacsonyabb:

Nagymihályban 3-án reggel 7 órakor — 2°C;

ezenkívül fagyponon alul állott Nagymihályban 22-én reggel — 1° s 23-án reggel — 0.6°C.

A szélirány közül a hó elején a keleti, végfelé a délnyugoti volt a tulnyomó.

A csapadék összege Nagymihályban 80.00 m. m., ebből 20. m. m. tiszta hó (17-én) 8.00, havas eső (22-én) a többi eső.

A sárospataki jelentés megsürgetésem daczára kimaradt.

16-án, midőn a fagy, mely országszerte nagy károkat okozott, minálunk, sem Nagymihályban, sem Patakon a hőmérő nem esett a 0 alá.

A közegészségügyi állapot a szerencsi, bodrogközi, ujhelyi, gálszécsi varannói és sztropkói járásokban kedvező s az előbbi havinál jobb vala, a tokaji, nagymihályi és homonnaiban rosszabb. Uj járvány nem merült fel; csak a varannói járásban uralgott kanyaró tartott még folyvást. A gálszécsi járásban Stankócson uralgott roncsoló toroklob egészen megszünt, ápril 6-ika óta új esetek nem fordultak elő, megbetegült összesen 14, abból meghalt 4.

Kiválóan uralkodtak megyeszerte a légzőszervek hurutos bántalmái, melyekhez az ujhelyi járásban nagyobbzámú jóindulatu toroklobok, a nagymihályi, homonnai és sztropkói járásban feltűnően sok tüdőlob és szörványos hagymáz esetek járultak. A hagymázkivált a homonnai járásban többnyire küteges volt s nagymérvben ragályos, minek folytán a járásorvos dr. Thoman is betegetől ragályoztatván, mult hó 19-ike óta súlyosan betegen fekszik.

Említésre méltó 3 halálos kimenetelű roncsoló toroklob Ujhelyben.

Rendellenes szülést hármat jelentenek a járás-

latszott. A Sára asszonyé volt az. A halálmadár vészkiáltása felelet volt ama sikoltásra.

Ágota férje mellett ült. — Az öreg férfi szemében szokatlan megtört fény remegett.

Ágotám! — szolt töredezett hangon — nagy vétket követtél el... megcsaltál...

Ágota összerázkódott.

— Gyermelem, mondd, szeretsz-e te engem?

A nő iszonyu lelki küzdelmet állott ki; szerdés ajka görcsösen rángatózott; — kezét reszketve emelte homlokához, azután alig hallhatóan susogta:

Nem!

Az öreg férfi szívéhez kapott; majd kezét ég felé emelve, érthetlenül valamit hebegett s pillanát alatt halva volt.

Ágota rémülten szökött fel helyéről s a cseleedséget segélyre kiabálta össze. Nem kellett segítség... az öreg ur kiszenvedett.

Féldrülten rohant a hölgy a pavillonba. Iszonyu érzelmek csatáztak szívében. — Tálnay, fejét kezére hajtva az asztal mellett ült. Ágota sikoltva rogyott lábához. A lehajtott fő nem emelkedett fel. A nő nem képzelhető erővel rázta meg az ifjut, — annak keze jéghideg volt. A padlón egy vérpiros folt mindent megfejtett. — Az Ödön vére volt az... Szíven szurta magát. — A kétségbeesés, hogy Ágotát örökre elvesztette. — megtörte az ifju lelkierejét...

A pavillonban siri csend támadt... A kimerült nőt félóra múlva eszméletlenül találták meg kedvese lábai mellett. A vérpiros folt mindent megfejtett...

A kastély lakóit iszonyu borzadály fogta el.

orvosol
fordult
ferde
magzat
ágyiláz

beavat
kórház

czinbar
hullájá
halt f
alkalm
tegség
4. Gö
Bacsok
tüdöl

halál,
ki; me

a halá

halálál
lob ok

az vaj
deritet

egy sz
s Petr
vetkez

A
fiugyer
a bonc
mány
nehéz

hályban
lőszinü
vezett
hol egy

3. Egy
Ujhely

K
eddig r
tasitoto
Antal l

A
vezőek
elő Gir
a lovak
a hoom

S

Minden
czot leh
inkább
szét ku
nő roha

— kisé
holt te
rohant
sulya a
esett al
őrült...

A
helye. K
földesur
szenvedő
gyászba
— a ké
volt.

Az
igazak s
désék h
egy egy
szőke fi
goy Bá
meg ez
hassa.

És
nem élte
azt gyak
szőke fi

hallatsz
kaczaja.

HÉTRŐL-HÉTRE.

(Hír és vegyes rovat.)

orvosok, 2 odanött méhlepény a szerencsi járásban fordult elő szerencsés kimenetellel. Tokajban egy ferde medenczjú nyomorék cselédnél a rothadt magzat művileg távolítottván el, az anya gyermek-ágyilázban halt el.

A bujakór csak egy esetben képezte rendőri beavatkozás tárgyát a homonnai járásban, az illető kórházba szállított.

Rendőri hulla vizsgálat eszközöltetett: 1. Páczinban az ut árkában talált 5—6 éves gyermek hulláján. 2. Kaponyán agyszélhűdésben hirtelen elhalt férfi hulláján. 3. Dubrókán a 16-iki hózivatar alkalmával megfagyott pálóczi illetőségű súlyos betegségéből fellábadt gyengélkedő kőmives hulláján. 4. Görögnyén 14 éves öngyilkos fiu hulláján. 5. Bacskón pálínka mértéktelen ivás folytán támadt tudólob következtében elhalt egyén hulláján.

Rendőri bonczolás volt a szerencsi járásban 4.

1. Monokon férfi hullán állítólagosan erőszakos halál, a bonczolás természetes halálokat mutatott ki; mellhártyalobot, Bright kórt és sárgaságot.

2. Legyes-Bényén hirtelen meghalt férfi hulla, a halál oka tudóhűdés szivbaj következtében.

3. Kesznyétén állítólag erőszakos halál, a nő halálát átfuró gyomorfekély után fellépő hashártya lob okozta.

4. Tisza-Luczton megfult gyermek hullán, de az vajjon véletlenül vagy erőszakosan, még nem derített ki.

A sátoralja-ujhelyi járásban 3, egy vízbeufulás, egy szervi szivbaj következtében támadt gutautés, s Petrahón szesz italok mértéktelen élvezése következtében elhalt egyének hulláin.

A gálszécsi járásban Nagy-Ruszkán 10 hónapos fiugyerek erőszakosan sérült meg kezén s elhalván, a bonczolás mellhártya lobot nagymennyiségű izzadmánnyal derített ki, mely függetlenül a különben nehéz testi sértéstől, okozta a halált.

Öngyilkosság 2 fordult elő. 1. Nagymihályban, hol egy paraszt legény tényes nappal valószínűleg ittas állapotban a Laborczba ugrott s ott veszett, hulláját nem találták meg. 2. Görögnyén, hol egy 14 éves fiu a csürben felakasztotta magát. 3. Egy öngyilkossági kísérlet fordult elő Sátoralja-Ujhelyben egy 12 éves fiunál, ki azonban felgyógyult.

Kör és község orvosi intézményünk eddig még csak Sátoralja-Ujhely városában fogantositott, hol a tisztújítás alkalmával Dr. Sebeők Antal lett községi orvosul megválasztva.

Az állategészségi viszonyok kedvezőek voltak. Lótaknyosság csak egy esetben fordult elő Girincsen s egy gyanus elzaratott Böcsön, Lácán, a lovaknál 13 rüh eset fordult elő s Velyopolyán a homonnai járásban 2 esetben lépfene.

Sátoralja-Ujhely, 1877. május 6.

Dr. CHYZER KORNÉL,
megyei főorvos.

Mindentelē hallgatag, a kétségbeeséstől levert arcot lehetett látni. És e szótalan alakokban még inkább megdermedt a vér, midőn vad hahota közt, szét kuszált hajakkal, összeszakgatott mezében egy nő rohant el előttük, — s amint Bálint urhoz ért — kísérteties kacagás közt veté magát annak holt tetemére, majd mint a megsebzett fenevad rohant a pavillonba, hol iszonyu lelki gyötrelme sulya alatt kimerülten esett össze. — A kétségbeesett alakok halkán suttogták egymást közt: megörült... Sára asszony megörült.

A taplófalvi tanya szomorú képnek volt színhelye. Két halottat temettek egyszerre: a tanya földesurát, s egy öngyilkos ifjut. A kastélyban egy szenvedő nő halálos betegen feküdt, kit két gyászba öközött nő ápolgatott. A beteg nő Ágota; — a két ápolónő Szentendreyne s Panna asszony volt.

Azóta sok idő telt el. A két öreg nő ma már az igazak álmát alussza. — Ágotát a kiállott szenvedések hamar megöszíték; arczán csak akkor látni egy egy mosolyt, midőn egy fiatal, szép növésű szőke fiut karjába zárhat, e fiu: taplófalvi Csillagosy Bálint. — A boldogult Bálint ur nem érthette meg ez életben, hogy legfőbb vágyát teljesülve láthassa.

És e fiu oly boldog anyja karjai közt, — ő nem élte át a szomorú multat. — Ágota is felelt azt gyakran s estéknént csókjaival halmozza el a szőke fiut.

... Künn az ablak alatt gunyos kacagás hallatszik. Ez — a megörült Sára asszony guny-kacajja.

(Vége.)

Midőn e sorokat írjuk, javában szállítják az indóháztól a mezőgazdasági gépeket a kiállítási térre. Leggazdagabban lesz képviselve e nemben a Clayton és Shuttleworth hírneves angol cég, e mellett azonban hazai gépgyáraink termékeivel is fogunk találkozni: és pedig a többek között, a ránk nézve specifikus érdekek bíró Leszih-féle borsajtókkal. E kiállítás körül kifejtett buzgalom és fáradhatlan törekvés mellett, mármint csak az kívánatos: hogy kedvező idő legyen, mely nemcsak a kiállítás fényének válnék hasznára, de a látogatásból befolyó jövedelmet is fokozná; arra pedig a kiállítás költségeinek fedezése végett nagy szükség van.

Leikes nőink által, a kiállítási téren jótékony célra rendezendő árudában — mint értesülünk — igen jutányos árak állapítottak meg. Tekintve a cél nemes voltát, s az ünnepélyes alkalmat amellyel az történik, kell: hogy az áraknál is a mindennapiságtól eltérőleg, feltűnjék a különlegesség színlátszata. Például: ha egy pohár sör közönségesen 8 kr, itt 15 kr-ért fog kiszolgáltatni; egy 4 kros, de válogatott szivarnak 10 kr. lesz az ára; egy adag sonkéé pedig 50 kr. Ennél magasabb ár — egyes cikkeket tekintve — nem fordul elő. E szigorú árszabály mindamellett nem akarja megcsorbitani a gavalléria jogát, s egyáltalában nem célja gátat emelni a nemes hév elé, mely a szenvedőknek nyújtott segély kimérésénél a „szerezd meg“-et, a szokásos „Trinkgeld“ visszahagyásával óhajta helyettesíteni.

Legtöbb panaszt most az időjárás ellen emelnek az emberek. De van is ok reá, mert már jól bent vagyunk a poéták havában, s még mindig a téli nótát fújuk, az az fütünk rendszeresen. Kedvező években ilyenkor már pirul a cseresznye, s piros leánykák hófehér gyöngyvirággal kezükben siettek az urnak templomába. Most ez mindcsak óhaj, mely ily ködös borongós májusi napok mellett nem egy hamar fog teljesülni. A végletekbe csapó időjárás a gazdaközönséget is lehangolja s félnek a buza kirohadásától, mely sok helyütt már is dülöfölni van. Leginkább megvan azonban a szegény nép osztály akadva, amenyiben munkát nem kaphat, nolett megélhetése nagy részben ettől van feltételezve. A munkahiány és az élelmi szkere rendkívüli megdrágulása kétszeresen nehezé teszi helyzetét. Vidékünk egyik legnevezetesebb gazdasági ága a szőlő sem nyújt kecségető reményeket; most kézd csak fakadni nagy nehezen, s az is termés nélkül van. A szőlőtőkék meddősége a tavali nagy mérvű fagy előre vetett árnyékának tekinthető, mely e nemes növényzetnek úgy látszik életerejét is erősen megtámadta.

A nagyszabású világesemények vést jelző morajja mellett, — melynek szerencsére mi még csak hírét ismerjük — megmosolyogni való dologként tűnik fel, egy-egy vidéki lapocskának politikai döngöselése. Valóságos vihar egy pohárvizben, melynek hullámcapásai ellen egy mogyoró-héj is több biztonságot nyújt, mint szélcsendben az Őceán koloszsza, az óriási vasbordázatu „Leviathan“. Két ily ártatlan „szírom“ fekszik előttünk a „Pesti Napló“ pálna levele mellett, s mig e bben a gyámügyi törvényjavaslatot elbíró vezércikk közvetlen érdekeink védelmére kél, addig amazokban lord Beaconsfield és Gorcsakoff politikája fölött tartatik egy szétfolyó államférfiui ömlengés négy-negy hasábon át. Igazsága van Franklin Benjáminnak midőn azt mondja: hogy jólétünk boldogságunk két szócskától függ: munkásság és takarékság, az az: ne pazarolj el sem időt sem pénzt hanem használd jól mindakettőt. E két kis „Times“ kölyök szerkesztői és előfizetői úgy látszik nem követik a jó tanácsot, amenyiben az első ilyen cikkek megírásával az időt, olvasó-közönségük pedig a rájukvaló előfizetés által a pénz t pazarolják.

Nyilatkozat. Az igazság érdekében, ki kell jelenteni a n. é. olvasó közönség előtt, miszerint Szerencsen május 4-én e becses lap hasábján jelzett robbanás nem okozott 15—19 ezer frtra menő kárt, mert e kár legfeljebb 2—3 ezerre tehető. A mi pedig az „igazgatóság“ kemény megrovását illeti, az igazság érdekében ki kell mondanunk, hogy e gyárnak valóban szakértő igazgatója tek. Pécs Ferencz, oly fáradhatlan buzgalom, pontosság és jó kiszámítással vezeti e gyár ügyeit: miszerint még csak árnyéka sem férhet hozzá ama vádnak, mintha az ő kényelem szerető henye életéből volna kimagyarázható e lap 17-ik számában kihíresztelt robbanás. És ha minden elővigyázat mellett is megtörtént a felrobbanás, szerintünk inkább csak a részvét, mint a megrovás hangján kell erről szólnanunk. Többen. E tárgyban magától a gyár-igazgatótól is vettünk czáfolatot, mely így szól: „Tisztelettel alulirt kötelességemnek tartom e lap tisztelt olvasó közönségének kijelenteni, hogy f. hó

4-én a szerencsi vegygyárban történt robbanásról az illető tudósító szakismeret hiányánál fogva, rosszul és hamisan lett értesítve. Ugyanis, a vegygyárban nem a g ő z k a z á n, mely a hatósági vizsgálat alkalmával tiszta állapotban és teljesen rendben találtatott, robbant el, hanem csak egyike a borseprő főzésre használt 18 hectoliter ürméretű vasüstöknek. Óriási robbanást csak is az illető tudósító hallhatott. A vas üst elpattanásának oka a vas structurájában keresendő, mely a dolgozásnál használt sósav vasfeloldó képességének kevésbé birt ellentállani. — A kár 800—900 forinttra rug, s maga a gyár 15—18 nap alatt teljesen rendben leend, e balesetnél azonban sajnálatos kell elismernem, hogy egy munkás életét veszté a ki a főv borseprő által leforázva találtatott, de nem torz alakká idomítva. A mi a személyemre vonatkozó aljas vádat illeti arra nézve az illető tudósítót ezenel feiszólítom, hogy ha magában a becsület es jellem legkisebb szikráját érzi, — nevét és állását e lapban közléteendő, s ha nem iskolás gyerekekkel, vagy e szakban képezetlen emberrel leond dolgom, a további lépéseket is megteendő.“ Szerencs 1877. májushó 9-én Péch Ferencz s. k., gyár igazgató.

Számadást. Tudomásunkkal ezelőtt más fél évvel egy összegecske szedetett össze a czéltől, hogy az akkori hír szerint városunkba jövő Klapka tábornok fogadását díszessé tegyük — ezen összeg, daczára már több felszólamlásnak — mai napig is rendeltetés nélkül hever, hogy hol? nem tudjuk; mi okból újból felelevenítjük ezen ügyet, kérve az illetőket, hogy azon begyűlt összeget nyilvános leszámolás mellett, az ajánlók által kijelölt helyre „a s.-a-ujhelyi önkéntes tűzoltó-egylet“ javára, ennek pénztárába át küldeni sziveskedjenek. — Több ajánlat tevő.

Felvilágosítást! A török sebesültek javára tartott hangverseny tiszta jövedelmének egy része a terebesi tűzkárosultak javára adatott; de ezen czélra még mai napig egy krajczár sem juttatott el. Hová lett ezen összeg? feleljen a rendező bizottság a közönségnek. Kérdi: Fezsoj.

Kéjutazás. Az első m. gácsországi vasut f. é. májushó 20-án L.-Mihályiból Lupkowig és vissza, rendkívül leszállított menetárok mellett kéjvonatot indit. Czélja: a természeti szépségekben felette gazdag kárpáti heglánczolat meglátogatása és a határszelen fekvő ez alkalommal díszesen kivilágított Lu-pk o w i a l a g u t megszemlélése. A vonat indul L.-Mihályiból 8 óra 27 perczkor reggel s érkezik Lupkowna 1 óra 24 délután.

Köszönet nyilvánítás. Az emberi érzelem legsebbe gyöngye a háladáatos szív, mely abban tükörözi vissza magát, ha a nyert jótéteményt legalább alkalmoszerűleg is néhány szóval kifejezheti. — Ugyanis a helybeli t. cz. „Polgári takarékpénztár és hitelegylet érdemdu hivatalának azon nagylelkűségéért, hogy t. i. a szegény sorsu, de jó magaviseletű és szorgalmas tanulóknak örömet szerezni és rajtok anyagilag is segíteni óhajtván, az elemi fótanoda harmadik osztályuak számára — mint egyébkor már többször megtörtént — most ujjolag 10 frt értékű takarékpénztári könyvecskéket folyó 1877-ik év márcziushó 24-től keltezeteket főtisztelendő s tudós Füzesséry Sándor apát-plebános ur ó nagyságának — általa pedig alulirtohoz származtatva — kiosztás végett átküldeni kegyeskedett; ki is ez ügyben a jöleklük adakozók szándéka szerint híven eljárván, — e nemes tettet hírlap utján megköszönni kedves kötelességének tartja; azon óhajás kifejezése mellett: miszerint adjon az ég a serdülő nemzedék buzditására, a tanügy továbbbi fejlődésére sok hasonló s utánzásra méltó ily lelkes pártfogókat! S.-a.-Ujhely, máj. 7. 1877. Szabó Mátyás, elemi fótanoda igazgató.

Beküldetett hozzánk „Halifax“ polka-mazur. Zongorára szerzé Reinprecht Alajos. A mű a sátoralja-ujhelyi koresolya-egyletnek van ajánlva, s 50 kron Szentgyörgyi József kereskedésében megszerezhető.

A házasságtörés drámai című regényből már 4 füzet jelent meg s küldetett be szerkesztőségünkhöz. Egy füzet ára 25 kr. Kapható Mehner Vilmos, Budapest, kalap-utca 4 sz.

Májushavi közmondások. Hűvös május, termékenység hoz. Esős május, megtermi a szénát. Minél melegebb a május, annál lucskosabb a junius. A májusi eső aranyat ér. Ha májusban meg nem szárad a pásztornak ködmöne, akkor marhá sok szénát ehettek télen. Esős május után száraz szeptember következik. Ha május első három reggelén harmatot látsz, sok eső lesz e hónapban. Ha Orbán napkor (május 25.) nem esik, bő termés lesz. Szer-vác, Pongrácz, Bonifác, (május 12, 13, 14) meghozza az utolsó deret. Orbán napig félhetünk a dértől, Orbán nap után vigad a szőlősgazda. — A mit a Szervác meghagyott, Orbán elviheti. Ki zabját Orbánkor meg nem hengerezi, az nem akar nagy termést belőle. Orbánkor vetheted a kölest.

Nyilttér.

(E rovatban közlöttökért nem vállal felelősséget a szerk.)

Stern Márkusnak aláírásával ezen lap legutóbbi száma nyilttéri rovatában becsületesen mélyen sértő alaptalan rágalmat tartalmazó közleményre ezennel kijelentem, hogy amennyiben Stern Márkusnak köz-tudomás szerint a becsületről különös fogalmai vannak, s különösen állításai — öt ösmerők előtt érvényesül nem bírnak: feleslegesnek tartom magamat az ő hóbortos szeszélyességéből kifolyó hazugságaival szemben mentegetni, — de mégis tud-tára adom, hogy óvakodjék lábát még egyszer vendéglóm küszöbén átjenni; mert ellenkezésképp őt, a londoni kéjgazdagságról ösmeretes csufult járt sáros-megyei völgyényt — a szesz italok tulságos él-vezetétől megveresedett orránál fogva fogom — szolgálaim által kilöketni.

Kelt Szerencsen 1877. május 8.

GUTTMAN DÁVID,
vendéglős.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMER.

Árverési hirdetmény.

A magyar éjszakkéleti vasut vonalába eső állomásokon időközönként talált, valamint a raktárban visszamaradt kézbesíthetetlen tárgyak f. hó 14-én azaz hétfőn délután 2 órakor a sátor-alja-ujhelyi vasuti állomáson nyilvános árverésen eladatni fognak.

Mi is ezennel a közönség tudomására hozatik.

Sátoralja-Ujhely, 1877. május 10.

Az állomási főnökség.**Értesítés.**

Mely szerint tudatom a t. közönséggel, hogy lakásomat a Papsorra (Guttman-féle 219. sz. házba) áttettem, hol egyszersmind a hercegi uradalom

tégla és cserép

gyártmányai is eladatni fognak; és pedig

A téglá leszállított ára:

100-ankint	1 frt 90 kr.
1000-ankint	18 „
5000 és ezen felül	17 „ ezre.

A cserépszindely a fenni árak és mennyiségek szerint ezenként 1 forinttal drágább.

Mikes Gyula,
építész-mérnök.**Gazdaság**

iránt érdeklődő t. közönség szives figyelmébe ajánlva.

A folyó hó 14-én helyben tartandó kiállításon egy a magyar és német gazdasági irodalom kitünőbb termékeiből összeállított csoportozattal részt veszek. — E tekintetben merem állítani, hogy ezen csoportozat minden felmerülő igényeknek meg fog felelni, miután abban a gazdaság minden ága, ugymint: **házi és mezei gazdaság, kertészet és gyümölcs-isme, erdészeti és vadászat, állattenyésztés és állatorvostan,** az e téren megjelent legkitünőbb művekkel képviselve lesz. Azon reményben tehát, hogy ezen kiállítással minden valódi gazdának, ki szakmáját alaposan ismerni akarja, csak szolgálatot tesz, bátorkodom a t. gazd. közönséget minél számosabb látogatásra tiszt. felhívni.

Sátoralja-Ujhely, 1877. évi májushó 10-ér.

Lóvy Adolf,
könyvtáros.**Előleges jelentés a kiállításra.**

Ezennel bátor vagyok a nagyérdemű szőlőbirtokos urak becses tudomására hozni, miszerint **e hó 14-én tartandó sátor-alja-ujhelyi gazdasági kiállítás alkalmával bátor leszek saját gyártmányu**

könyökszerkezetű új borsajtóimat

bemutatni, melyekre a mult évben a következő szőlőbirtokos uraktól nyertem megrendelést, akiknek is szerencsém volt ilyen sajtókkal szolgálhatni; ugymint:

	dr. Szabó Gyula urnak	Miskolczon,
mltgs	báró Vay Sándor	„ Golopon,
„	gróf Szirmay György	„ Tarczalon,
„	gróf Szirmay Vincze	„ Tarczalon,
nsgos	Sassay Sámuel	„ Szántón,
„	Pulszky Géza	„ Tállyán,
„	Szabó József	„ Tállyán. —

Amidőn ezen sajtóimat a n. é. gazdaközönség szives pártfogásába ajánlanám, — egyuttal bátor vagyok a kiállításon lévő többi gyártmányaimra is becses figyelmeket felhívni, — teljes tisztelettel

LESZIH MIKSA,
gazdasági gépgyáros.

Nyilttér.

(E rovatban közlöttökért nem vállal felelősséget a szerk.)

Stern Márkusnak aláírásával ezen lap legutóbbi száma nyilttéri rovatában becsületemet mélyen sértő alaptalan rágalmat tartalmazó közleményre ezennel kijelentem, hogy amennyiben Stern Márkusnak köz tudomás szerint a becsületről különös fogalmai vannak, s különösen állításai — öt ösmerők előtt érvénynyel nem bírnak: feleslegesnek tartom magamat az ő hóbortos szeszélyességéből kifolyó hazugságaival szemben mentegetni, — de mégis tudtára adom, hogy óvakodjék lábát még egyszer vendéglóm küszöbén átjenni; mert ellenkezőleg őt, a londoni kéjutazásról ösmeretes csuful járt sáros-megyei völegényt — a szeszés italok tulságos élvezetétől megveresedett orránál fogva fogom — szolgálaim által kilöketni.

Kelt Szerencsen 1877. május 8.

GUTTMAN DÁVID,
vendéglős.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

BORÚTH ELEMÉR.

Árverési hirdetmény.

A magyar éjszakeleti vasut vonalába eső állomásokon időközönként talált, valamint a raktárban visszamaradt kézbesíthetlen tárgyak f. hó 14-én azaz hétfőn délután 2 órakor a sátor-alja-ujhelyi vasuti állomáson nyilvános árverésen eladatni fognak.

Mi is ezennel a közönség tudomására hozatik.

Sátor-alja-Ujhely, 1877. május 10.

Az állomási főnökség.**Értesítés.**

Mely szerint tudatom a t. közönséggel, hogy lakásomat a Papsorra (Guttman-féle 219. sz. házba) áttettem, hoi egyszersmind a hercegi uradalom

tégla és cserép

gyártmányai is eladatni fognak; és pedig

A téglá leszállított ára:

100-ankint	1 frt 90 kr.
1000-ankint	18 „
5000 és ezen felül	17 „ ezre.

A cserépszindely a fenni árak és mennyiségek szerint ezenkint 1 forinttal drágább.

Mikes Gyula,
építész-mérnök.**Gazdaság**

iránt érdeklődő t. közönség szives figyelmébe ajánlva.

A folyó hó 14-én helyben tartandó kiállításon egy a magyar és német gazdasági irodalom kitünőbb termékeiből összeállított csoportozattal részt veszek. — E tekintetben merem állítani, hogy ezen csoportozat minden felmerülő igényeknek meg fog felelni, miután abban a gazdaság minden ága, ugymint: **házi és mezei gazdaság, kertészet és gyümölcs-isme, erdészet és vadászat, állattenyésztés és állatorvostan,** az e téren megjelent legkitünőbb művekkel képviselve lesz. Azon reményben tehát, hogy ezen kiállítással minden valódi gazdának, ki szakmáját alaposan ismerni akarja, csak szolgálatot tesz, bátorkodom a t. gazd. közönséget minél számosabb látogatásra tiszt. felhívni.

Sátor-alja-Ujhely, 1877. évi májushó 10-ér.

Lóvy Adolf,
könyvtáros.**Előleges jelentés a kiállításra.**

Ezennel bátor vagyok a nagyérdemű szőlőbirtokos urak becses tudomására hozni, miszerint **e hó 14-én tartandó sátor-alja-ujhelyi gazdasági kiállítás alkalmával bátor leszek saját gyártmányu**

könyökszerkezetű uj borsajtóimat

bemutatni, melyekre a mult évben a következő szőlőbirtokos uraktól nyertem megrendelést, akiknek is szerencsém volt ilyen sajtókkal szolgálhatni; ugymint:

	dr. Szabó Gyula urnak	Miskolczon,
mltgs	báró Vay Sándor	„ Golopon,
„	gróf Szirmay György	„ Tarczalon,
„	gróf Szirmay Vincze	„ Tarczalon,
nsgos	Sassay Sámuel	„ Szántón,
„	Pulszky Géza	„ Tállyán,
„	Szabó József	„ Tállyán. —

Amidőn ezen sajtóimat a n. é. gazdaközönség szives pártfogásába ajánlanám, — egyuttal bátor vagyok a kiállításon lévő többi gyártmányaimra is becses figyelmeket felhívni, — teljes tisztelettel

LESZIH MIKSA,

gazdasági gépgyáros.